

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (piąta izba)

z dnia 21 maja 2015 r. *

Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru —
Zarejestrowane wzory wspólnotowe przedstawiające parasole — Podstawa unieważnienia —
Ujawnienie wcześniejszego wzoru — Wcześniejszy wzór tworzony przez patent amerykański —
Środowiska wyspecjalizowane w danej branży — Poinformowany użytkownik — Poziom uwagi
poinformowanego użytkownika — Produkty związane z modą — Stopień swobody twórcy —
Indywidualny charakter — Inne całościowe wrażenie — Wniosek o unieważnienie prawa do wzoru

W sprawach połączonych T-22/13 i T-23/13,

Senz Technologies BV, z siedzibą w Delfcie (Niderlandy), reprezentowana początkowo przez
adwokatów W. Hoynga oraz C. Zeri, następnie przez adwokatów W. Hoynga oraz I. de Bruijn,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM),
reprezentowanemu początkowo przez F. Mattina, a następnie przez A. Folliarda-Monguirala,
działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem
w charakterze interwenienta, jest

Impliva BV, z siedzibą w Mijdreht (Niderlandy), reprezentowana przez adwokatów C. Gieleną oraz
A. Verschuur,

mających za przedmiot dwie skargi na decyzje Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 września
2012 r. (sprawy R 2453/2010-3 i R 2459/2010-3), dotyczące postępowań w sprawie unieważnienia
prawa do wzoru pomiędzy Impliva BV a Senz Technologies BV,

SĄD (piąta izba),

w składzie: A. Dittrich (sprawozdawca), prezes, J. Schwarcz i V. Tomljenović, sędziowie,

sekretarz: J. Weychert, administrator,

po zapoznaniu się ze skargami złożonymi w sekretariacie Sądu w dniu 16 stycznia 2013 r.,

* Język postępowania: angielski.

po zapoznaniu się z odpowiedziami na skargi złożonymi przez OHIM w sekretariacie Sądu w dniu 30 kwietnia 2013 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedziami na skargi złożonymi przez interwenienta w sekretariacie Sądu w dniu 19 kwietnia 2013 r.,

po zapoznaniu się z replikami złożonymi w sekretariacie Sądu w dniu 22 lipca 2013 r.,

po zapoznaniu się duplikami złożonymi przez OHIM w sekretariacie Sądu w dniu 11 listopada 2013 r.,

uwzględnwszy postanowienie z dnia 2 października 2014 r. w przedmiocie połączenia spraw T-22/13 i T-23/13 do łącznego rozpoznania w procedurze ustnej i do wydania wyroku,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 27 listopada 2014 r.,

wydaje następujący

Wyrok¹ [...]

Żądania stron

- 13 W skargach, zarówno w sprawie T-22/13, jak i w sprawie T-23/13, skarżąca wnosi do Sądu o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
 - uwzględnienie argumentów wysuniętych przed Sądem i uznanie za ważną rejestracji zakwestionowanych wzorów;
 - nakazanie OHIM pokrycia własnych kosztów oraz nakazanie interwenientowi, w razie wstąpienia przez niego do postępowania, pokrycia własnych kosztów oraz kosztów skarżącej.
- 14 W toku rozprawy skarżąca wycofała, zarówno w sprawie T-22/13, jak i w sprawie T-23/13, żądanie drugie, w którym wnosiła do Sądu o uznanie za ważną rejestracji zakwestionowanych wzorów.
- 15 OHIM wnosi do Sądu, zarówno w sprawie T-22/13, jak i w sprawie T-23/13, o:
 - oddalenie skarg;
 - obciążenie skarżącej kosztami.
- 16 W odpowiedziach na skargi interwenient wnosi do Sądu, zarówno w sprawie T-22/13, jak i w sprawie T-23/13:
 - o oddalenie skarg w całości lub posiłkowo o przekazanie sprawy do OHIM, lub posiłkowo w dalszej kolejności o unieważnienie rejestracji zakwestionowanych wzorów;
 - o nakazanie skarżącej pokrycia, oprócz własnych kosztów, kosztów poniesionych przez interwenienta, w tym kosztów poniesionych w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

1 — Poniżej zostały odtworzone jedynie te punkty wyroku, których publikację Sąd uznał za wskazaną.

- 17 W toku rozprawy interwenient wycofał, zarówno w sprawie T-22/13, jak i w sprawie T-23/13, żądanie drugie, w którym wnosił do Sądu o przekazanie sprawy do OHIM.

Co do prawa [...]

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 [...]

- 26 Uważa się zatem, że wzór został udostępniony, gdy strona, która powołuje się na udostępnienie, udowodniła okoliczności składające się na to udostępnienie. Natomiast w celu obalenia tego domniemania to na stronie, która podważa udostępnienie, ciąży obowiązek wykazania zgodnie z wymogami prawa, że uwarunkowania danego przypadku mogły racjonalnie stać na przeszkodzie temu, by okoliczności te stały się znane środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży podczas zwykłego toku prowadzenia spraw.
- 27 Domniemanie przewidziane w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 stosuje się zresztą niezależnie od miejsca, w którym wydarzyły się okoliczności składające się na udostępnienie, gdyż ze zdania pierwszego tego przepisu wynika, że po to, aby uznać, iż wzór został udostępniony publicznie do celów zastosowania art. 5 i 6 tego rozporządzenia, nie wymaga się, aby okoliczności składające się na udostępnienie wydarzyły się na terytorium Unii (wyrok z dnia 13 lutego 2014 r., H. Gautzsch Großhandel, C-479/12, Zb.Orz., EU:C:2014:75, pkt 33).
- 28 Należy uściślić, że kwestia tego, czy osoby wchodzące w skład środowisk wyspecjalizowanych w danej branży mogły racjonalnie uzyskać wiedzę na temat wydarzeń, które odbyły się poza terytorium Unii, pozostaje kwestią faktyczną, której ustalenie zależy od oceny konkretnych okoliczności danej sprawy (ww. w pkt 27 wyrok H. Gautzsch Großhandel, EU:C:2014:75, pkt 34).
- 29 Aby przeprowadzić wspomnianą przez Trybunał ocenę, należy zbadać kwestię tego, czy na podstawie okoliczności faktycznych, które powinna przedstawić strona podważająca udostępnienie, trzeba uznać, że środowiska te nie miały faktycznie możliwości uzyskania wiedzy o okolicznościach składających się na udostępnienie, przy uwzględnieniu tego, czego racjonalnie można wymagać od tych środowisk dla celów uzyskania wiedzy na temat stanu sztuki wzorniczej. Te okoliczności faktyczne mogą przykładowo dotyczyć składu środowisk wyspecjalizowanych, ich kwalifikacji, zwyczajów i zachowań, zakresu ich działalności, obecności w wydarzeniach, podczas których wzory są prezentowane, cech charakterystycznych danego wzoru, takich jak jego współzależność od innych produktów lub sektorów, i cech charakterystycznych produktów, w których dany wzór został zawarty, w szczególności stopnia zawiłości technicznej rozpatrywanego produktu. W każdym razie nie można uważać, że wzór stał się znany podczas zwykłego toku prowadzenia spraw, jeśli środowiska wyspecjalizowane w danej branży mogły się z nim zapoznać tylko przez przypadek.

[...]

- 36 Co się tyczy argumentu, zgodnie z którym parasol objęty wcześniejszym patentem nigdy nie został wyprodukowany, co zresztą nie zostało podważone ani przez OHIM, ani przez interwenienta, należy stwierdzić, że art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 w żaden sposób nie wymaga, by przywołany przez stronę wnoszącą sprzeciw wcześniejszy wzór był wykorzystywany dla celów wytwarzania lub sprzedaży jakiegoś produktu.
- 37 Jednakże okoliczność, że wzór nigdy nie został zawarty w produkcie, miałaby znaczenie tylko przy założeniu, że skarżąca wykazała, iż środowiska wyspecjalizowane w danym sektorze ogólnie nie przeglądają rejestrów patentów lub środowiska wyspecjalizowane w danym sektorze ogólnie nie przywiązują żadnej wagi do patentów, w szczególności patentów amerykańskich. Przy takim założeniu argument o nieistnieniu na rynku parasoli objętych wcześniejszym patentem mógłby nieco

uwiarygodnić okoliczność, że środowiska wyspecjalizowane w danej branży mogły uzyskać wiedzę o wcześniejszym patencie za pośrednictwem innych źródeł informacji. W niniejszym przypadku okoliczność, że parasol oznaczony wcześniejszym patentem nigdy nie został wyprodukowany, wskazuje, iż środowiska wyspecjalizowane w danej branży nie mogły uzyskać wiedzy o wcześniejszym patencie za pośrednictwem reklam, działalności handlowej lub katalogów. Jednakże okoliczność ta nie jest w stanie wykazać, że środowiska wyspecjalizowane w danej branży nie mogłyby racjonalnie uzyskać wiedzy o nim w inny sposób, jak na przykład za pomocą przeglądania online amerykańskiego rejestru patentów.

[...]

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba),

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 26 września 2012 r. (sprawy R 2453/2010-3 i R 2459/2010-3).**
- 2) **Impliva BV pokrywa, poza własnymi kosztami, jedną trzecią kosztów poniesionych przez Senz Technologies BV.**
- 3) **Senz Technologies pokrywa dwie trzecie własnych kosztów.**
- 4) **OHIM pokrywa własne koszty.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 21 maja 2015 r.

Podpisy